

392.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 5. listopadu 1921,**

jmž zrušuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. října 1921, č. 381 Sb. z. a n., o omezení cestování do ciziny.

Podle § 37 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., a vzhledem k ustanovení § 144 (16) nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. července 1921, čís. 269 Sb. z. a n. (branných předpisů), se nařizuje:

§ 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. října 1921, č. 381 Sb. z. a n., o omezení cestování do ciziny, se zrušuje.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Provéstí toto nařízení ukládá se ministru národní obrany v dohodě s ministerstvem vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Tučný v. r.
A. Novák v. r.	Dr. Dérer v. r.
L. Novák v. r.	Dr. Mičura v. r.
Srba v. r.	Habrman v. r.
Černý v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Šrámek v. r.	Staněk v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

393.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 3. listopadu 1921,**

kterým se zmocňují soudní zřízení jako exekuční výkonní orgánové přijímatí hotovosti do 5000 Kč.

Dle článku XLI. zákona ze dne 27. května 1896, č. 78 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Odstavec první šu 333 nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 5. května 1897, č. 112 ř. z. (jednací řád), se mění a zní takto:

„Částky vyšší než 5000 Kč nejsou soudní zřízení (podúředníci) oprávněni přijímatí.“

§ 2.

Odstavec první bodu 12. instrukce pro výkonné orgány (nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 12. července 1897, č. 26 Věstníku a ze dne 10. května 1910, č. 9 Věstníku) mění se a zní takto:

„Částky přes 5000 Kč nejsou soudní zřízení (podúředníci) oprávněni přijímatí (§ 333 j. ř.). Toto omezení neplatí však při odnětí hotovostí dle bodu 89. (§ 261 ex. ř.), převyšuje-li vykonatelná pohledávka částku 5000 K.“

§ 3.

Nařízení toto platí pro Čechy, Moravu a Slezsko a nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení.

Provéstí je ukládá se ministru spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Habrman v. r.	Tučný v. r.
L. Novák v. r.	Dr. Dérer v. r.
Srba v. r.	A. Novák v. r.
Černý v. r.	Staněk v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	

394.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 3. listopadu 1921**

o výpomoci při škodách válečných.

Na základě zákonů ze dne 15. dubna 1920, č. 333 Sb. z. a n., a ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se ustanovuje:

§ 1.

Lhůta, ve které možno žádati za výpomoc podle § 3 nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1920, č. 556 Sb. z. a n., končí dnem 31. prosince 1921.

§ 2.

Nařízení toto stává se ihned účinným; provéstí je přísluší ministru vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.

Habrman v. r.

L. Novák v. r.

Srba v. r.

Černý v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Tučný v. r.

Dr. Dérer v. r.

A. Novák v. r.

Staněk v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

395.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. listopadu 1921,

jímž se mění celní sazebník a doplňují vysvětlivky k němu.

Na základě §u 13 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 326 Sb. z. a n., čl. V. a XXIII. zákona ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., a čl. V. a XXV. uherského zákonného článku LIII. z roku 1907 nařizuje se:

§ 1.

V 1. poznámce k čís. 592 celního sazebníku ve znění přílohy k nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n., škrtají se slova „20 K za q“.

§ 2.

Vysvětlivky k čís. 592 celního sazebníku doplňují se těmito vysvětlivkami:

7. (1) Je-li cizozemská sůl dobytčí denaturována podle předpisu pro sůl tuzemskou (je-li směsí 99¼% soli kuchyňské, ½% červeného kysličníku železitého [caput mortuum] a ¼% pelyňkového prášku), odbaví ji vstupní celní úřad do volného oběhu. Je-li však denaturována jinak nebo nedostatečně, poukáže zásilku po celním projednání pod úřední závěrou průvodkou na důchodkový kontrolní úřad dle místa určení příslušný a oznámí to současně tomuto úřadu.

(2) O tom, byla-li sůl správně dle předpisu denaturována, přesvědčí se celní úřad, srovnávaje došlou sůl s úřední typou. Má-li pochybnosti, učiní zkoušku rozpuštěním 50 g denaturované soli v 250 cm³ vody. Byla-li sůl

správně denaturována, vyloučí se na povrchu roztoku pelyňkový prášek, na dně pak se usadí rudý kysličník železitý. Po delším stání oddělí se kysličník železitý a pelyňkový prášek (zbarvený poněkud do červená jemným kysličníkem železitým, jenž jej obaluje) téměř úplně a roztok je pak čirý, nažloutlý. Ohledně zkoušky na červený kysličník železitý viz 5. vysv., odst c), k saz. čís. 148.

8. (1) Licenční poplatek při dovozu soli činí:

1. při přepychové soli . . . 200 Kč,
2. při vařené soli 100 Kč,
3. při kamenné soli 40 Kč

za 1 q ryzí váhy, která je základem vycení.

(2) Za přepychovou sůl považuje se sůl jemná (kamenná neb. vařená), která se přivádí do obchodu v malých baleních (v sáčcích, kartonech, plechovkách i lahvích), zpravidla po obchodnicku upravených a označených různými názvy, na př. Sal Cérebos, Fürstensalz a j.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí je ukládá se ministru financí v dohodě s ministrem obchodu, ministrem zemědělství a ministrem pověřeným správou úřadu pro zahraniční obchod.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.

Habrman v. r.

L. Novák v. r.

Srba v. r.

Černý v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Tučný v. r.

Dr. Dérer v. r.

A. Novák v. r.

Staněk v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

396.

Vyhláška ministra financí ze dne 1. listopadu 1921,

kterou se stanoví den, od něhož dlužno počítati šestiměsíční lhůtu stanovenou v § 20, odst. 3., uh. zák. čl. XI. z r. 1918 o poplatku za majetkový převod.

Na základě § 20, odst. 3., uh. zák. čl. XI. z r. 1918 o poplatku za majetkový převod oznamuje se, že šestiměsíční lhůtu v tomto paragrafu zmíněnou dlužno počítati od 1. srpna 1921.

A. Novák v. r.